

○ (๓๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๓๐/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๒๐๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์
วันที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

ระหว่าง

นายยิ่งชีพ อัชฌานนท์

จำเลย

เรื่อง

ลหุโทษ

ศาลอุทธรณ์

โจทก์

อุทธรณ์

คำพิพากษา

ศาลแขวงปทุมวัน ลงวันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ศาลอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

/โจทก์ฟ้องว่า
รับรองสำเนาถูกต้อง

ว่าที่อัยการหญิงเจนจิรา ไชริทฤกษ์
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ
18 ธ.ค. 2566

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ เวลากลางวัน
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เวลากลางวัน และเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔
เวลากลางวัน ตามลำดับ จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพันตำรวจโท เทอดศักดิ์ มั่นสม
พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่
สอบสวนและมีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐานในคดีอาญาตามกฎหมาย รวมถึง
การจัดให้มีการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า
ด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ
พ.ศ. ๒๕๕๔ ออกตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ได้สั่ง
ให้จำเลยซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๐๔/๒๕๖๔ ซ้ำหาร่วมกันจัดกิจกรรม
ซึ่งมีการรวมกลุ่มกันของบุคคลที่มีจำนวนรวมกันมากกว่า ๒๕ คน เสี่ยงในการ
ติดต่อสัมผัสกันที่สามารถแพร่โรคได้ และในคดีอาญาที่ ๕๗๘/๒๕๖๔
ซ้ำหาร่วมกันจัดกิจกรรมซึ่งมีการรวมกลุ่มกันของบุคคลที่มีจำนวนรวมกันมากกว่า
๕๐ คน เสี่ยงในการติดต่อสัมผัสกันที่สามารถแพร่โรคโดยไม่ได้รับอนุญาต และ

/ในคดีอาญา

- ๓ -

ในคดีอาญาที่ ๖๔๕/๒๕๖๔ ข้อหาร่วมกันจัดกิจกรรมซึ่งมีการรวมกลุ่มกัน
ของบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่โรค โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามลำดับ
เพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรรม แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามอันเป็นการฝ่าฝืน
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้
โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร เหตุเกิดที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๓๖๘

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์โดยอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง ซึ่งอัยการสูงสุด

มอบหมายพิจารณาแล้วรับรองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้น
ฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ เวลากลางวัน พันตำรวจโทเทอดศักดิ์ มั่นสข
ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีสั่งให้จำเลย

/ซึ่งเป็น

- ๔ -

ซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๐๔/๒๕๖๔ ข้อหาร่วมกันชุมนุมอันเป็นความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ พิมพ์ลายนิ้วมือ แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม ต่อมาวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๔ พันตำรวจโทเทอดศักดิ์จึงกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ให้ดำเนินคดีจำเลยในข้อหาฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี เอกสารหมายเลข จ.๓ และเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ในขณะที่พันตำรวจโทเทอดศักดิ์ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีสอบสวนจำเลยซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๗๘/๒๕๖๔ ข้อหาร่วมกันชุมนุมอันเป็นความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ จำเลยไม่ได้พิมพ์ลายนิ้วมือในชั้นสอบสวน และเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ ในขณะที่พันตำรวจโทเทอดศักดิ์ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีสอบสวนจำเลยซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๖๔๕/๒๕๖๔

/ข้อหา

- ๕ -

ข้อหาร่วมกันชุมนุมอันเป็นความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ จำเลยไม่ได้พิมพ์ลายนิ้วมือในชั้นสอบสวน
ต่อมาวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ พนักงานสอบสวนได้ยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวน
สถานีตำรวจนครบาลลุมพินีให้ดำเนินคดีจำเลยในข้อหาฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้โดยไม่มีเหตุหรือ
ข้อแก้ตัวอันสมควรตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี เอกสารหมายเลข จ.๔
คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า จำเลยมีความผิด
ตามฟ้องหรือไม่ โจทก์กล่าวในอุทธรณ์ว่า แม้การที่พนักงานสอบสวนสั่งให้จำเลย
พิมพ์ลายนิ้วมือจะมีใช้เพื่อพิสูจน์ตัวบุคคลว่าจำเลยมีความผิดหรือบริสุทธิ์ แต่การให้จำเลย
พิมพ์ลายนิ้วมือเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวนที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ให้พนักงานสอบสวนกระทำ ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วย
ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ
พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งพนักงานสอบสวนก็ได้แจ้งให้จำเลยทราบแล้วว่าพนักงานสอบสวน
มีหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือของจำเลยในทุกคดีตามระเบียบดังกล่าว ทั้งวัตถุประสงค์

/ที่ให้

- ๖ -

ที่ให้พิมพ์ลายนิ้วมือจำเลยนั้นเป็นวิธีการในการจัดเก็บประวัติบุคคลในแต่ละคดี
เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของกองทะเบียนประวัติอาชญากรอีกด้วย และแม้ว่า
จะมีพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล
พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศใช้บังคับแล้ว แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่มีเครื่องมือ
หรือวิธีการใด การดำเนินการคงมีเพียงการให้พิมพ์ลายนิ้วมือเท่านั้น
การที่พนักงานสอบสวนสั่งการให้จำเลยพิมพ์ลายนิ้วมือแต่ละคดีจึงเป็นเพียง
วิธีการเดียวเท่าที่มีและเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่บังคับใช้ในขณะนั้น
ไม่ได้เป็นการสร้างชั้นตอนหรือผลกระทบบ้างแก่จำเลยเกินกว่าความจำเป็น
และการที่จำเลยไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือมิได้เกี่ยวกับปัญหาทางสุขภาพอนามัย
การที่จำเลยไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือจึงเป็นการที่จำเลยมีเจตนาฝ่าฝืนคำสั่ง
ของพนักงานสอบสวนโดยปราศจากเหตุอันสมควร เห็นว่า แม้การพิมพ์ลายนิ้วมือ
ของผู้ต้องหาเป็นหนึ่งในขั้นตอนที่พนักงานสอบสวนทำให้ผู้ต้องหาปรากฏนิ้วมือสีดำ
ทั้งสิบนิ้วกลับบ้านไปลบไม่ออกในเวลาอันสั้นและทำให้คนอื่นที่พบเห็นรับรู้ว่า

/คนนิ้วดำดังกล่าว

- ๗ -

คนนิ้วดำดังกล่าวคือบุคคลที่ผ่านกระบวนการในฐานะผู้ต้องหาหรือเป็นบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญามาแล้ว เกิดความไม่ไว้วางใจและอาจดูหมิ่นเหยียดหยามคนนิ้วดำดังที่จำเลยนำสืบก็ตาม แต่เมื่อเกิดคดีอาญาขึ้นก็เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนต้องรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดให้ได้มากที่สุดเพื่อทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ อันเกี่ยวกับคดีความผิดที่เกิดขึ้น ทั้งเพื่อพิสูจน์ความผิดและความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ซึ่งสายพิมพ์นิ้วมือนอกจากจะพิสูจน์ว่าผู้ต้องหาคนนั้นเกี่ยวข้องหรืออยู่ในที่เกิดเหตุแล้ว ก็ยังอาจช่วยพิสูจน์ว่าผู้ต้องหาคนนั้นไม่เกี่ยวข้องหรือไม่อยู่ในที่เกิดเหตุได้ด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๑ บัญญัติว่า “ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา” มาตรา ๑๓๒ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) ตรวจตัวผู้เสียหาย

/เมื่อผู้นั้นยินยอม

- ๘ -

เมื่อผู้นั้นยินยอม หรือตรวจตัวผู้ต้องหา หรือตรวจสิ่งของหรือที่ทางอันสามารถ
ใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ให้รวมทั้งทำภาพถ่าย แผนที่ หรือภาพวาดจำลอง หรือ
พิมพ์ลายนิ้วมือ ลายมือ หรือลายเท้า กับให้บันทึกรายละเอียดทั้งหลายซึ่งน่าจะ
กระทำให้คดีแจ่มกระจ่างขึ้น” ดังนี้ เห็นได้ชัด คำว่า “ให้พนักงานสอบสวน
รวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้” ตามมาตรา ๑๓๑ กิติ คำว่า
“เพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมพยานหลักฐาน” ตามมาตรา ๑๓๒ กิติ
ย่อมหมายถึง พยานหลักฐานอันเกี่ยวกับคดีที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหาเท่านั้น
ส่วนประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘ ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว
อันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ” ที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยนั้น เมื่อคำสั่งของเจ้าพนักงานดังกล่าว
เป็นคำสั่งของพนักงานสอบสวนที่สั่งจำเลยซึ่งขณะนั้นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา
ที่ ๕๐๔/๒๕๖๔, ๕๗๘/๒๕๖๔ และ ๖๔๕/๒๕๖๔ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ คำสั่งดังกล่าว

/จะเป็นคำสั่ง

- ๙ -

จะเป็นคำสั่งโดยชอบ ก็ต้องหมายถึงคำสั่งดังกล่าวเป็นไปเพื่อใช้ลายพิมพ์นิ้วมือ
ของจำเลยเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลยในคดีที่
จำเลยถูกกล่าวหา แต่ตามทางนำสืบของโจทก์และทางนำสืบของจำเลยก็ได้ความว่า
ก่อนหน้าเกิดเหตุคดีนี้ จำเลยยินยอมพิมพ์ลายนิ้วมือในคดีอื่นที่ถูกกล่าวหาแล้ว
๒ คดี และคดีอาญาที่ ๕๐๔/๒๕๖๔, ๕๗๘/๒๕๖๔ และ ๖๔๕/๒๕๖๔ ที่โจทก์อ้าง
เป็นเหตุฟ้องจำเลยคดีนี้ ก็ปรากฏว่าพนักงานสอบสวนมิได้ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือของจำเลย
เป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลยแต่อย่างใด
จำเลยก็อ้างว่าจำเลยไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือเพราะจำเลยเห็นว่าไม่มีเหตุสมควร
หรือจำเป็นให้ต้องพิมพ์ลายนิ้วมืออีก โดยเหตุผลว่าหากพนักงานสอบสวน
ต้องการตรวจสอบว่าจำเลยเคยมีประวัติการกระทำความผิดมาก่อนหรือไม่
อย่างไร ก็สามารถขอข้อมูลจากพนักงานสอบสวนในคดีก่อนเองได้
โดยไม่จำเป็นต้องสั่งหรือบังคับให้จำเลยพิมพ์ลายนิ้วมืออีก ทั้งศาลเองก็ไม่เชื่อว่า
หากไม่ได้ลายพิมพ์นิ้วมือของจำเลยแล้วจะทำให้พนักงานสอบสวนไม่สามารถหาข้อมูล

/เกี่ยวกับ

- ๑๐ -

เกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดของจำเลยได้ เพราะแม้แต่ในคดีอื่นจำนวนมาก
ที่ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะและพินิจจำเลยในคดีนั้น ๆ พนักงานคุมประพฤติ
ก็สามารถระบุประวัติการกระทำความผิดของจำเลยนั้น ๆ ได้โดยละเอียด
โดยที่พนักงานคุมประพฤตินี้ได้สั่งให้จำเลยนั้น ๆ พิมพ์ลายนิ้วมือก่อนแต่อย่างใด
ฉะนั้น เหตุที่โจทก์อ้างว่าต้องให้จำเลยพิมพ์ลายนิ้วมือเพราะจำเป็นต้องใช้
ในการตรวจสอบว่าจำเลยเคยมีประวัติการกระทำความผิดมาก่อนหรือไม่
กับเหตุที่โจทก์อ้างว่าการให้จำเลยพิมพ์ลายนิ้วมือเป็นขั้นตอนหนึ่งในการสอบสวน
ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้พนักงานสอบสวนกระทำ ตามระเบียบสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒
การพิมพ์ลายนิ้วมือ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยวัตถุประสงค์ที่ให้พิมพ์ลายนิ้วมือจำเลยนั้น
เป็นวิธีการในการจัดเก็บประวัติบุคคลในแต่ละคดีเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของ
กองทะเบียนประวัติอาชญากร จึงฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้การจัดเก็บประวัติบุคคล
ในแต่ละคดีเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของกองทะเบียนประวัติอาชญากรก็สามารถ

/กระทำ

- ๑๑ -

กระทำโดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ต้องหาหรือจำเลยเสียก่อน ไม่ปรากฏหลักฐานของโจทก์ที่แสดงให้เห็นว่าคดีใดที่ไม่มีลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ต้องหาหรือจำเลยแล้วจะไม่สามารถนำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้ ที่โจทก์อ้างว่าแม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศใช้บังคับแล้ว แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่มีเครื่องมือหรือวิธีการใด การดำเนินการคงมีเพียงการให้พิมพ์ลายนิ้วมือเท่านั้น เท่ากับโจทก์อ้างว่าพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังไม่มีผลบังคับแก่โจทก์จนกว่าโจทก์จะสามารถจัดซื้อเครื่องมือหรือคิดค้นวิธีการใด ได้เสียก่อน แต่พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ก็ไม่มีบทเฉพาะกาลให้มีผลใช้บังคับต่อเมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีเครื่องมือหรือวิธีการใดตามที่โจทก์อ้างเสียก่อน จึงจะมีผลใช้บังคับ นอกจากนี้ในปัจจุบันด้วยวิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า

/ทำให้ข้อมูล

- ๑๒ -

ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเช่นลายพิมพ์นิ้วมือมีความสำคัญอย่างยิ่ง หลายหน่วยงาน
 ของราชการที่ต้องการลายพิมพ์นิ้วมือก็มีได้ใช้วิธีการพิมพ์นิ้วมืออย่างเช่นที่
 พนักงานสอบสวนกระทำแล้ว อาทิ การทำหนังสือเดินทางที่กรมการกงสุล
 ต้องการข้อมูลลายนิ้วมือก็มีได้ให้ผู้ที่ต้องการทำหนังสือเดินทางใช้นิ้วมือจิ้มหมึกดำ
 แล้วพิมพ์ลายนิ้วมืออีกต่อไป หากแต่ใช้วิธีการเก็บลายนิ้วมือเข้าสู่ระบบข้อมูล
 โดยตรง หลายหน่วยงานของราชการและเอกชนก็ดำเนินการเช่นนี้ กระทั่งลายนิ้วมือ
 ในลักษณะดังเช่นที่พนักงานสอบสวนกระทำอาจเป็นเหตุให้ข้อมูลส่วนตัวบุคคลรั่วไหล
 และมีคนนำไปใช้ประโยชน์ในทางทุจริตได้ โดยอาจมีคนแอบถ่ายภาพหรือ
 สแกนลายพิมพ์นิ้วมือแล้วนำไปใช้กับโทรศัพท์มือถือของผู้ที่เป็นเหยื่อ หรือใช้
 ลายพิมพ์นิ้วมือที่คัดลอกดังกล่าวเป็นรหัสเปิดเครื่องมือเครื่องใช้หรือเปิดระบบ
 อิเล็กทรอนิกส์ของเหยื่อ หรืออาจใช้ลายพิมพ์นิ้วมือที่คัดลอกดังกล่าวเป็นรหัส
 เปิดประตูบ้าน เปิดประตูห้องพัก หรือประตูสำนักงานของเหยื่อที่ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือ
 เป็นรหัสได้ ฉะนั้น พนักงานสอบสวนควรสั่งให้ผู้ต้องหาพิมพ์ลายนิ้วมือเพียงเท่าที่จำเป็น

/เพื่อประสงค์

- ๑๓ -

เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิด
ที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์
ของผู้ต้องหา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๑
และมาตรา ๑๓๒ เท่านั้น กรณีที่สายพิมพ์นิ้วมือไม่จำเป็นแก่คดีดังเช่นคดีอาญา
ที่ ๕๐๔/๒๕๖๔, ๕๗๘/๒๕๖๔ และ ๖๔๕/๒๕๖๔ ที่จำเลยตกเป็นผู้ต้องหานั้น
พนักงานสอบสวนจะสั่งให้จำเลยพิมพ์ลายนิ้วมือโดยจำเลยไม่ยินยอมหาได้ไม่
หากพนักงานสอบสวนเห็นว่า การที่ผู้ต้องหาไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือจะทำให้
พนักงานสอบสวนต้องถูกดำเนินตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ
พ.ศ. ๒๕๕๔ พนักงานสอบสวนก็ชอบที่ระบุเหตุผลและรายละเอียดในเรื่องที่
ผู้ต้องหาไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือรวมในสำนวนไว้และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
เพื่อดำเนินการต่อไป หรือหากพนักงานสอบสวนเกรงว่าพนักงานอัยการ
จะไม่รับฟ้องคดีให้เพราะเหตุจำเลยไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือ พนักงานสอบสวน

/ก็ชอบ

- ๑๔ -

ก็ชอบที่ระบุเหตุผลและรายละเอียดในเรื่องนี้รวมในสำนวนไว้แล้วส่งให้
 พนักงานอัยการดำเนินการต่อไป หากพนักงานอัยการไม่ดำเนินการฟ้องคดี
 ให้ตั้งที่พนักงานสอบสวนอ้าง พนักงานอัยการย่อมต้องระบุเหตุผลอันชอบ
 ด้วยกฎหมายไว้และมีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องแล้วดำเนินการเป็นลำดับต่อไป
 และหากเกิดความเสียหายแก่ระบบยุติธรรมหรือไม่ อย่างไร ผู้มีส่วนได้เสีย
 ย่อมสามารถดำเนินการตามกฎหมายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้เช่นเดียวกัน
 นอกจากนี้ไม่เชื่อว่าพนักงานอัยการจะไม่ฟ้องจำเลยเป็นจำเลยในคดีอาญา
 ที่ ๕๐๔/๒๕๖๔, ๕๗๘/๒๕๖๔ และ ๖๔๕/๒๕๖๔ เพราะเหตุจำเลยไม่ยอม
 พิมพ์ลายนิ้วมือ เนื่องจากหากพนักงานอัยการไม่ฟ้องจำเลยเป็นจำเลย
 ในคดีอาญาที่ ๕๐๔/๒๕๖๔, ๕๗๘/๒๕๖๔ และ ๖๔๕/๒๕๖๔ เพราะเหตุจำเลย
 ไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือโจทก์ก็ย่อมสามารถนำพนักงานอัยการมาเบิกความ
 เป็นพยานในคดีนี้ได้ว่ามีความจำเป็นอย่างไรที่ต้องให้จำเลยพิมพ์ลายนิ้วมือ
 หรือนำคำสั่งของพนักงานอัยการมาแสดงต่อศาลได้ แต่โจทก์หาได้นำมาแสดง

/ต่อศาลไม่

- ๑๕ -

ต่อศาลไม่ เมื่อข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่า คำสั่งของพนักงานสอบสวนที่สั่งให้จำเลย
 ซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ ๕๐๔/๒๕๖๔, ๕๗๘/๒๕๖๔ และ ๖๔๕/๒๕๖๔
 พิมพ์ลายนิ้วมือนั้นเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๒ การที่จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวจึงไม่เป็น
 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘ ดังที่โจทก์ฟ้อง ส่วนเหตุ
 ที่จำเลยไม่ยอมพิมพ์ลายนิ้วมือเพราะทำให้นิ้วดำหรือทำให้มีปัญหาทางสุขภาพอนามัย
 หรือไม่นั้น ไม่เป็นสาระแก่คดี อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

ศาลอุทธรณ์

นายชยุตม์ ประภาภมร

นายกษิติช เงินศรี

นายธชกฤศ จันทรแก้ว

ศาลทวงถามเงิน

๑๕ พ.ย. ๒๕๖๖

มีบัตรประชาชนเลขที่ ๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐
หมายเลขบัตรประชาชน

อ้าง สิทธิในการขอคืนเงินกู้ยืม

ซึ่งเป็นหนี้สินของนาย/นาง/นางสาว/นาย/นาง/นางสาว
หรือบุตร/ธิดา

(นายศิริพงษ์ ขวัญแก้ว) จด-อ้าง

 โทษ
 จำเลย

 ศาลทวงถามเงิน.

